

Inskriftens andra sats utgör en halvstrof i fornyrdeslag:

*Han fiæl
i Holmgardhi,
skēdharvīsi
mædh skipara.*

Bugge, *Runverser* s. 162 menar de två första verserna vara prosa, men däremot talar förhållandet i Sö. 121 Fagerlöt, Hamra, 173 Tystberga, där den metriskä delen inledes med *han*.

172. Tystberga kyrka, Rönö hd.

Pl. 76.

Litteratur: Dybeck, *Reseber.* 1864; Boije, *Sv. fornminnesfören. tidskr.* V, s. 151.

Ett stycke av en runsten ligger inuti väggen av östra tornmuren i Tystberga kyrka på norra sidan om en öppning mellan tornet och valvet, 64 cm från tornrummet, 84 cm från valvet.

Ämnet är gråsten, längden 75 cm, bredden, så mycket som skjuter fram därav ur tornmuren, är i lilländan 14 cm, i storändan 20 cm, tjockleken i lilländan 11 cm, i storändan 15 cm.

Runstenens slinga har utgått åt v. och h. från korsets fot, jfr Sö. 2, 34, 36, 71. Av korset är nedre armens nedre linje och sidolinje synlig och h. armens nedre linje delvis.

Såsom Boije antagit, utgör troligen 1—5 **kupla**-, som är återstod av namnet **kupla**[ifr] »Gudlev», inskriftens början och står på den slinga, som åt vänster utgår från korsets fot. På slutslingan, som från höger återvänder till korsets fot, står nedifrån uppåt 6—8 **tir** och därefter på korsfoten uppifrån nedåt 9—11 **sun**, vartill fogats 12—14 **sin** innanför begynnelseslingan.

Av inskriften finnes alltså i behåll blott: **kupla** — — **tir** ⁵ **sun** · **sin**. ¹⁰ Inskriftens lydelse kan därför förmodas varit: Gudlev [lät resa denna sten efter X., broder sin och Y. (kvinno-namn)] efter sin son.

173. Tystberga, Tystberga sn, Rönö hd.

Pl. 77. Pl. 13: B. 818.

Litteratur: B. 818; L. 860; Ransakn. 1667—84; D. Runa fol. II, 9; S. Boije, *Sv. fornminnesfören. tidskr.* s. 151; *Runverser* s. 158; E. Olsson, *Yngvars saga víðförla* s. 62.

I *Ransakning* 1667—84 säges om runstenens plats följande: I Tystberga by finnes uthi een haga een flaat steen liggandes med Runa skrift rijtadh men mossa påväxt, att den inthet stort skönias kan. Item är där hos een annan stoor flaat och slät sten som står på Sned. Noch är där iämppte een fyrkantig stor steen och där omkring äro steenrader lagde, såsom en tämmelig stor Kyrkiogård. Enl. Dybeck, *Runa* fol. II, 9 funnos dessa minnesmärken kring runstenen 1874 mycket vanvårdade.

